

Dambrug kan i forbindelse med ansøgning om kapitel 5-godkendelse søge tilladelse til anvendelse af mere foder end det, der følger af dambrugsbekendtgørelsens regler. Efter Miljøstyrelsens praksis forudsætter godkendelse i disse tilfælde, at der etableres videregående rensesforanstaltninger, som kompenserer for den øgede potentielle belastning.

Spm. nr. S 1710

Til miljø- og energiministeren (15/3 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren kommentere rimeligheden i de meget lange behandlingstider, som ankesager i miljøspørgsmål kommer ud for, bl.a. ud fra en retssikkerhedsbetragtning?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at der har verseret en sag omkring Tvilho Dambrug. Fra dambruget ankede, og til afgørelsen blev afsagt i Miljøklagenævnet, gik der 6 år! Dette tidsforløb ser ud til at være det normale for de fleste ankesager, og i flere ankesager ser tidsforløbet endda ud til at være meget længere.

Spørgeren finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at såfremt der opstår uenighed mellem en dambruger og en prøveudtager fra et amt, kan denne uenighed medføre et meget langt tidsforløb. I dette tidsrum ved dambrugsejeren reelt ikke, hvad han eller hun har at rette sig efter.

Spørgeren er således bekendt med tilfælde, hvor en dambruger har ønsket at afhænde sin virksomhed, men hvor verserende ankesager har gjort det umuligt, hvorved ejeren i praksis har været bundet til sin virksomhed på grund af langsommelig sagsbehandling.

Svar (29/3 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I begrundelsen for spørgsmålet henvises der til en nu afsluttet sag vedrørende Tvilho Dambrug. Sagen blev indbragt for Miljøklagenævnet i januar 1991 og afsluttet i november 1995.

Det fremgår af Miljøklagenævnets afgørelse, at Dansk Dambrugerforening i november 1991 oplyste over for nævnet, at foreningen ville fremsende yderligere materiale, og at dette materiale blev fremsendt til nævnet i august 1993.

Dette materiale var genstand for en del drøftelser, herunder møde med dambrugsejeren og nævnets sekretariat, idet der var tvivl om, i hvor høj grad det var dambruget, der var hovedårsagen til forureningen af vandløbet.

På baggrund af sagens særlige karakter anmodede klagenævnet Danmarks Miljøundersøgelser om en vurdering af vandløbets forureningsgrad.

På baggrund af denne vurdering afgjorde nævnet, at der ikke forelå tilstrækkelig dokumentation for, at udledningen fra dambruget påvirkede forureningstilstanden nedstrøms.

Som det ses af Miljøklagenævnets afgørelse, er der tale om en atypisk sag, hvis langvarige forløb ikke alene kan tilskrives myndighedernes sagsbehandlingstid.

Men jeg er naturligvis af den opfattelse, at så lange behandlingstider – selv i atypiske sager – ikke er ønskelige.

Spm. nr. S 1737

Til erhvervsministeren (20/3 96) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren undersøge og kommentere, om der er bevilget EU-midler til, at virksomheden Kansas flytter produktionen fra Danmark til Portugal, det være sig midler fra EU's forskellige fonde til egnsudvikling, sociale fonde samt andre EU-midler?«

Begrundelse

Virksomheden Kansas har bestemt at flytte sin produktion fra Danmark til Portugal. I denne forbindelse tabes en hel del arbejdspladser i Danmark.

Spørgeren finder, at flytten en virksomheds produktion fra Danmark ud fra almindelige forretningsmæssige overvejelser, såsom lønforhold, landenes afgiftspolitik m.v., kan der ikke gøres indsigelser imod flytningen.